

Overzicht van stemmingen in de Tweede Kamer

afdeling **Directie Inhoud**

aan De leden van de vaste Commissie Justitie en Veiligheid

datum 4 juli 2023

Betreffende wetsvoorstel:

36.222

Wijziging van het Wetboek van Strafrecht en andere wetten in verband met de modernisering van de strafbaarstelling van verschillende vormen van seksueel grensoverschrijdend gedrag (Wet seksuele misdrijven)

Eindstemming wetsvoorstel

Het wetsvoorstel is op 4 juli 2023 aangenomen door de Tweede Kamer.

Voor: SP, GroenLinks, BIJ1, Volt, DENK, Fractie Den Haan, PvdA, PvdD, Lid Gündoğan, D66, Lid Omtzigt, ChristenUnie, VVD, SGP, CDA, BBB, JA21, PVV en Groep Van Haga.

Tegen: FVD.

Aangenomen amendementen

Diverse Artikelen

20 → **25** (Van der Werf c.s.) over strafbaarstelling van misbruik van seksueel beeldmateriaal als seksueel misdrijf

Misbruik van seksueel beeldmateriaal is in het huidige artikel 139h van het Wetboek van Strafrecht strafbaar gesteld als misdrijf tegen de openbare orde, omdat het inbreuk maakt op de persoonlijke levenssfeer (privacy). Indieners zijn van mening dat dit delict getypeerd zou moeten worden als seksueel misdrijf, omdat het primair een inbreuk maakt op iemands seksuele en geestelijke integriteit. Voor slachtoffers is het van belang dat misbruik van seksueel beeldmateriaal wordt erkend als een seksueel misdrijf, in plaats van een «publieke wanordelijkheid» of privacy schending. Naast het belang van erkenning heeft het verplaatsen van het delict naar de titel seksuele misdrijven ook invloed op de hulp waar slachtoffers aanspraak op kunnen maken. Zo worden seksuele misdrijven behandeld door specialistische zedenrechercheurs en hebben slachtoffers van seksuele misdrijven recht op rechtsbijstand van een gespecialiseerde zedenadvocaat.

Met algemene stemmen aangenomen.

Artikel I, onderdeel K

15 → **27** (Bikker c.s.) over strafbaarstelling van seksuele benadering van kinderen van zestien en zeventien in de zin van artikel 251 Sr

Amendementen zijn in volgorde van stemming - op artikelnummer - weergegeven: allereerst de aangenomen en/of overgenomen amendementen, vervolgens de verworpen of ingetrokken amendementen en tenslotte eventuele moties. Vervangen amendementen zijn d.m.v. een → aangegeven: bijv. 7 → 8 → **20**. Amendement nr. 7 is vervangen door amendement nr. 8, dat op zijn beurt vervangen is door amendement nr. 20. De vette notatie van het stuknummer geeft aan dat dit het definitieve amendement is. De stemmingslijsten worden gemaakt op basis van de ongecorrigeerde draad van de vergadering.

datum 4 juli 2023

blad 2

Dit amendement ziet erop toe 16- en 17-jarigen beter te beschermen tegen sexchatting en grooming wanneer zij in een positie verkeren waarin makkelijk misbruik van hen wordt gemaakt. Het gaat hierbij om omstandigheden waarin sprake is van een positie van afhankelijkheid of kwetsbaarheid, uit feitelijke verhoudingen voortvloeiend overwicht, gebruikmaking van giften of beloften van geld of goed, misleiding of omstandigheden waarin sprake is van het aanbieden van seksuele diensten tegen betaling. Dit amendement stelt voor dat seksuele benadering van kinderen beneden de leeftijd van zestien, in de zin van het voorgestelde artikel 251, eerste lid, van het Wetboek van Strafrecht, ook strafbaar wordt gesteld wanneer dit richting 16- en 17-jarigen in de genoemde omstandigheden plaatsvindt.

Indieners zijn van mening dat ook 16- en 17-jarigen een bijzondere bescherming verdienen, wanneer deze in een positie van afhankelijkheid of kwetsbaarheid verkeren, of wanneer sprake is van het aanbieden van seksuele diensten tegen betaling of uit feitelijke verhoudingen voortvloeiend overwicht, gebruikmaking van giften of beloften van geld of goed, of met misleiding. Hiertoe sluiten indieners aan bij de gronden die staan vermeld in artikel 245, eerste lid, en artikel 246, eerste lid, voor situaties waarin seksuele handelingen met 16- en 17-jarigen strafbaar zijn zonder dat daarvoor hoeft te worden vastgesteld dat daartoe bij de jeugdige de wil heeft ontbroken.

Die bijzondere bescherming komt dus reeds tot uiting in verschillende elementen van voorliggend wetsvoorstel. Indieners vinden het passend om net als bij kinderen van beneden de 16 jaar, gedragingen die worden verricht in een voorfase van daadwerkelijk seksueel misbruik van 16 en 17-jarigen in de beschreven omstandigheden strafbaar te stellen. Met dit amendement wordt het ook mogelijk in de beschreven situaties gebruik te maken van lokprofielen.

Aangenomen. Voor: SP, GroenLinks, BIJ1, Volt, DENK, Fractie Den Haan, PvdA, PvdD, Lid Gündoğan, D66, Lid Omtzigt, ChristenUnie, VVD, SGP, CDA, BBB, JA21 en Groep Van Haga.

Artikel IIa

16 → 22 → **26** (Michon-Derkzen c.s.) over het toevoegen van schuldaanranding aan artikel 3 van de Wet schadefonds geweldsmisdrijven

De Wet schadefonds geweldsmisdrijven (hierna: Wet SGM) is tot stand gebracht om slachtoffers van ernstige misdrijven een financiële uitkering te kunnen doen toekomen. Het uitgangspunt hierbij is dat slachtoffers van opzettelijk gepleegde ernstige gewelds- en zedenmisdrijven een laagdrempelige mogelijkheid hebben om een financiële tegemoetkoming te ontvangen voor geleden schade. Gedurende het voorliggende wetstraject hebben diverse organisaties (zoals het Schadefonds Geweldsmisdrijven, Slachtofferhulp Nederland en Amnesty International) de regering nadrukkelijk geadviseerd om de reikwijdte van de Wet SGM te verruimen. De indieners hebben met instemming kennisgenomen van de nota van wijziging waarin naar aanleiding van adviezen en vragen van meerdere fracties is geregeld dat schuldverkrachting ook onder het bereik van de Wet SGM wordt gebracht.

Helaas is daarmee nog niet geregeld dat schuldaanranding onder de reikwijdte van de Wet SGM wordt gebracht. Als gevolg daarvan komen slachtoffers van schuldaanranding niet in aanmerking voor een financiële tegemoetkoming uit het schadefonds. Ook deze slachtoffers hebben in veel gevallen (ernstige) psychische of lichamelijke klachten die zijn

datum 4 juli 2023

blad 3

veroorzaakt door ernstig laakbaar en strafwaardig seksueel gedrag van een dader. Dat de dader van schuldaanranding een geringer strafbaar verwijt treft dan de dader van opzetaanranding of schuldverkrachting, doet niets af aan de ernst van het lichamelijke en geestelijke letsel dat is ontstaan als gevolg van het misdrijf dat heeft plaatsgevonden. Het gaat slachtoffers van seksuele misdrijven niet om de financiële tegemoetkoming, maar om de erkenning van het leed dat hen is aangedaan. Ook slachtoffers van schuldaanranding verdienen erkenning van het leed dat hen is aangedaan. Ook in die gevallen waarin een dader ernstige reden heeft om te vermoeden dat de wil bij de ander ontbreekt met betrekking tot de seksuele handelingen en de handelingen toch doorzet, kunnen voor hun slachtoffers buitengewoon traumatisch zijn. Erkenning dat het misdrijf heeft plaatsgevonden en een financiële tegemoetkoming van de schade zijn daarom belangrijk voor alle slachtoffers van verkrachting en aanranding. De indieners achten het niet goed uitlegbaar aan slachtoffers van schuldaanranding dat zij weliswaar slachtoffer zijn van een ernstig seksueel misdrijf, waarbij de dader maximaal twee jaar gevangenisstraf kan krijgen, maar dat zij voor de wet niet worden gezien als een slachtoffer dat aanspraak kan maken op de voorzieningen uit de Wet SGM.

Gelet op het bovenstaande stellen de indieners voor naast schuldverkrachting ook schuldaanranding op te nemen in artikel 3, eerste lid, onder a, van de Wet SGM, zodat ook deze slachtoffers aanspraak kunnen maken op een financiële uitkering.

Naast de adviezen van onder andere het Schadefonds Geweldsmisdrijven, Slachtofferhulp Nederland en Amnesty International sluiten de indieners hierbij ook aan bij de keuze van de wetgever om in 2016 het delict dood door schuld onder de reikwijdte van de Wet SGM te brengen en de keuze van de regering daar schuldverkrachting aan toe te voegen bij eerdergenoemde nota van wijziging.

Ook bij schuldaanranding kan het in de praktijk voorkomen dat een dader een situatie creëerde waardoor het slachtoffer niet meer in staat was om zijn of haar wil te bepalen of waarin, waarbij (voorwaardelijk) opzet niet kan worden bewezen, maar waarbij bijvoorbeeld wel sprake was van aanzienlijk leeftijdsverschil, een gezagsverhouding of een afhankelijke positie ten opzichte van de dader en een slachtoffer dat aan de aanranding langdurige lichamelijke of psychische klachten heeft overgehouden. De indieners benadrukken dat de tegemoetkomingen voor schuldverkrachting en schuldaanranding beperkt blijven tot de gevallen waarin sprake is van ernstige lichtzinnigheid of ernstige onachtzaamheid.

Het Schadefonds Geweldsmisdrijven heeft weliswaar aangegeven begrip te hebben voor de keuze om alleen schuldverkrachting onder het bereik van de wet te brengen, maar ook uitdrukkelijk gewaarschuwd dat een beoordeling tussen opzet- en schuldaanranding in de praktijk complex zal zijn. De indieners leiden hieruit af dat de keuze om schuldverkrachting wel, en schuldaanranding niet onder de reikwijdte van de Wet SGM te brengen, complexiteit in de uitvoering met zich meebrengt die ook capaciteit kost van in elk geval het ministerie en het Schadefonds Geweldsmisdrijven. Daarnaast zal het ministerie nog in overleg treden met het Schadefonds Geweldsmisdrijven om passende beoordelingscriteria vast te stellen. Het amendement maakt specifieke beoordelingscriteria voor het verschil tussen schuldverkrachting en schuldaanranding overbodig en levert daarmee een betekenisvolle bijdrage aan de noodzakelijke complexiteitsreductie in de uitvoering.

Aangenomen. Voor: SP, GroenLinks, BIJ1, Volt, DENK, Fractie Den Haan, PvdA, PvdD, Lid Gündoğan, D66, Lid Omtzigt, ChristenUnie, VVD, BBB, JA21 en Groep Van Haga.

datum 4 juli 2023

blad 4

Verworpen en ingetrokken amendementen

Artikel I, onderdeel K

18 (Kuik) over uitbreiding van de mogelijkheid tot ontzetting uit een beroep met de uitoefening van beroepen die voldoende in verband staan met het beroep waarbinnen het seksuele misdrijf is begaan

Met dit amendement wordt in het voorgestelde artikel 254a, tweede lid, van het Wetboek van Strafrecht (Sr) de term «dat beroep» verruimd zodat deze bepaling ook «een beroep dat hiermee in voldoende verband staat» komt te omvatten. Op grond van het eerste lid van artikel 254a Sr kan bij veroordeling wegens de in artikelen 240 tot en met 253 Sr omschreven seksuele misdrijven de rechter een veroordeelde ontzetten van de rechten, bedoeld in artikel 28, eerste lid, in 1°, 2° en 4° Sr. Het betreft ontzetting van het recht op het bekleden van (bepaalde) ambten, het dienen bij de gewapende macht en het zijn van raadsman of gerechtelijk bewindvoerder. Op grond van het tweede lid kan de veroordeelde die één van de daar omschreven misdrijven in de uitoefening van een beroep heeft begaan, in de uitoefening van dat beroep worden ontzet. In het geldende recht wordt een ruimere invulling gegeven aan de term «dat beroep». Het begrip beroep ziet niet op een specifieke betrekking binnen een bedrijf of organisatie, maar is verbonden aan het verrichten van bepaalde werkzaamheden (Kamerstukken II 2008/09, 31 386, nr. 8, p. 12–13). De Hoge Raad legt de term «dat beroep» zo uit dat de bijkomende straf van beroepsontzetting betrekking moet hebben op het recht op uitoefening van een beroep dat in voldoende verband staat met het beroep waarin het strafbaar feit is begaan (HR 8 september 2020, ECLI:NL:HR:2020:1378).

Dit amendement regelt dat het genoemde artikellid uitgebreid wordt, om de terminologie van de wettekst rechtstreeks aan te laten sluiten bij de terminologie zoals deze door de Hoge Raad is uitgelegd. De ruimere formulering strekt er aldus toe de uitleg van de rechtspraak tot uitdrukking te brengen. De ernst van het seksuele misdrijf kan zo groot zijn, dat het voldoende duidelijk moet zijn dat de veroordeelde ook in de uitoefening van een beroep dat daarmee in voldoende verband staat, kan worden ontzet. Dit kan ook inhouden een beroep dat gericht is op dezelfde (kwetsbare) doelgroep. Met name vanwege eventuele persoonlijkheidsproblematieken die een belangrijke recidivefactor kunnen vormen, is het wenselijk om de mogelijkheid tot ontzetting van een beroep in de wettekst uit te breiden naar ook de uitoefening van beroepen die voldoende in verband staan met dat beroep waarbinnen het seksuele misdrijf is begaan.

Ingetrokken.

Artikel I, onderdeel H

17 → 21 → **24** (Michon-Derkzen c.s.) over instandhouding van het taakstrafverbod bij kinderpornografische delicten

De indieners constateren dat de regering in de Wet seksuele misdrijven het taakstrafverbod voor jeugdige daders van kinderpornografische delicten wil laten vervallen. De indieners zijn van mening dat het taakstrafverbod bij kinderpornografische delicten in het belang van daders, slachtoffers en de bescherming van de samenleving beter in stand kan worden gelaten. Het amendement regelt dat dit onderdeel van het wetsvoorstel wordt gewijzigd. Aangesloten wordt bij de misdrijven omschreven in de artikelen 252 en 253. Dit zijn volgens de artikelsgewijze toelichting zesjaarsfeiten waarbij niet zonder meer sprake behoeft te zijn van een ernstige inbreuk op de lichamelijke integriteit en waarvoor het taakstrafverbod in het volwassenenstrafrecht onverkort geldt.

datum 4 juli 2023

blad 5

De regering noemt in de nota naar aanleiding van het verslag dat het bij situaties van 'uit de hand gelopen sexting' bijzonder knellend kan zijn als jeugdige daders geen taakstraf kunnen krijgen. Hieruit lijkt de regering te veronderstellen dat artikel 77ma van het Wetboek van Strafrecht (Sr) vereist dat geen taakstraf kan worden opgelegd door de rechter wanneer hij een jeugdige dader veroordeeld voor een kinderpornografisch delict. Dat is niet het geval. De rechter dient naast een eventuele taakstraf echter óók een vrijheidsstraf in de vorm van jeugddetentie of de PIJ-maatregel op te leggen. Kinderpornografie is een ernstig strafbaar feit waarbij kinderen en hun familie soms de rest van hun leven schade ondervinden als gevolg van het misdrijf. Het is een slecht signaal aan daders, slachtoffers en de samenleving wanneer kale taakstraffen weer kunnen worden opgelegd aan jeugdige daders die nu nog ten minste naast een eventuele taakstraf ook een vrijheidsstraf of PIJ-maatregel krijgen opgelegd.

De indieners stellen dat aan het openbaar ministerie (OM) veel beleidsvrijheid toekomt bij de beslissing om over te gaan tot vervolging. De daders van 'uit de hand gelopen sexting' zullen om die reden worden geseponneerd of worden afgedaan met een strafbeschikking of afhankelijk van de omstandigheden worden gedagvaard voor het nieuwe delict sexchatting (artikel 251 Sr) waarvoor het taakstrafverbod niet van toepassing is. De indieners vertrouwen op de deskundigheid van het OM bij het maken van een zeer zorgvuldige beoordeling in sextingzaken en deelt de opvatting van de regering dat strafvervolging niet in alle gevallen wenselijk is. Indieners wijzen hierbij ook op de Richtlijn en kader voor strafvordering jeugd en adolescenten en de Leidraad afdoening sextingzaken 'Pubers in beeld' van het Landelijk Expertisecentrum Kinderporno en Kindersekstoerisme. In lijn met het beleid van het OM, is het begrijpelijk dat wanneer het OM een zaak ernstig genoeg vindt om voor te leggen aan de rechter, wordt aangesloten bij het bestaande taakstrafverbod zoals dat vanaf 1 april 2014 geldt.

De indieners brengen hierbij ook naar voren dat de rechter veel beleidsvrijheid toekomt bij het opleggen van straffen. In alle gevallen waarin de rechter op grond van artikel 77ma Sr niet slechts een kale taakstraf mag opleggen, kan de rechter naast een taakstraf wel jeugddetentie of PIJ-maatregelen (deels) voorwaardelijk opleggen. Dit in tegenstelling tot het taakstrafverbod in het commune strafrecht. Ook is het mogelijk voor de rechter om een kale taakstraf voor jeugdigen bij recidive op te leggen, omdat jeugdigen behoefte kunnen hebben aan herhaling van de straf, voordat een volledig begrip ontstaat van de strafwaardigheid van het handelen. Uit de wetgevingsgeschiedenis blijkt dat de wetgever voldoende rekening heeft gehouden met het ultimatum remedium-karakter van het taakstrafverbod van artikel 77ma Sr.

Verworpen. Voor: DENK, VVD, SGP, BBB, JA21, PVV, FVD en Groep Van Haga.

Artikel I, onderdeel J

Artikel I, onderdeel K

23 (Van der Staaij) over gelijktrekking van de grens voor seksuele meerderjarigheid

Dit amendement beoogt de seksuele meerderjarigheid in artikelen met betrekking tot seksuele handelingen gelijk te trekken. Het wetsvoorstel verhoogt reeds in andere artikelen, zoals artikel 151f van het Wetboek van Strafrecht (WvSr), de leeftijdsgrens naar achttien jaar, maar doet dit niet in alle artikelen, zonder duidelijke motivering. Bij seksuele meerderjarigheid wordt de betreffende persoon in staat geacht zijn of haar toestemming te geven voor seksuele handelingen. Beneden deze leeftijd gelden seksuele handelingen met deze persoon per definitie als strafbare feiten. Op dit moment verschilt de leeftijdsgrens

datum 4 juli 2023

blad 6

per delict en dat leidt bij zowel slachtoffers als in de handhaving tot onduidelijkheid. De inrichting van het strafrecht behoort tot de kerntaken van de overheid. Daarin dient aan de positie van minderjarigen voldoende recht gedaan te worden.

De indiener constateert dat het aanscherpen van de leeftijdsgrens past bij de ontwikkelingen in de wetgeving in de afgelopen jaren ten aanzien van de bescherming van minderjarigen. Daarnaast is het risico dat jongeren geconfronteerd worden met ontucht, grooming of ongewenste, schadelijke uitingen op sociale media toegenomen. De hoeveelheid van manieren waarop dat kan gebeuren en de ernst van de uitingen zijn toegenomen ten opzichte van de tijd waarin de leeftijdsgrens werd vastgelegd. Deskundigen spreken zich in algemene zin duidelijk genoeg uit. Zo wijst de Adviescommissie Ernstige Schade van het Commissariaat voor de Media erop dat de morele ontwikkeling bij jongeren rond zestien jaar nog onvoldoende ontwikkeld is, waardoor ernstige schade kan ontstaan.

Met de ratificering van het Internationaal Verdrag inzake de Rechten van het Kind (IVRK), wat zich in brede zin richt op de bescherming van minderjarigen, zijn we verdragsrechtelijk verplicht om minderjarigen te beschermen. Onder kind wordt verstaan ieder mens jonger dan achttien jaar (artikel 1).

In het belang van de rechtseenheid ten behoeve van de bescherming van de minderjarige en rechtszekerheid beoogt de indiener van het amendement de grens voor seksuele meerderjarigheid gelijk te trekken. Daarnaast sluit het amendement aan bij de aanbevelingen uit het WODC-rapport "Herziening van de zedendelicten?" uit 2015.

Verworpen. Voor: BIJ1, DENK, Lid Omtzigt, ChristenUnie, VVD, SGP, CDA, BBB, JA21 en Groep Van Haga.

Artikel I, onderdeel K

19 (Van der Werf c.s.) over gelijke maximumstraffen voor schuldverkrachting en voor opzetaanranding

Met dit amendement wordt de maximumstraf voor schuldverkrachting gelijkgesteld aan de maximumstraf voor opzetaanranding. In het wetsvoorstel is de maximale gevangenisstraf voor schuldverkrachting gesteld op vier jaar, en die voor opzetaanranding op zes jaar. Indieners zijn van mening dat dit geen recht doet aan de verhouding van de zwaarte van het delict schuldverkrachting met de zwaarte van het delict opzetaanranding, op basis van de ernstiger inbreuk die schuldverkrachting maakt op de lichamelijke, geestelijke en seksuele integriteit van het slachtoffer. De indieners doen daarbij niets af aan het feit dat er altijd een verschil zit tussen opzetdelicten in schulddelicten, op basis van de mentale houding van de dader. De indieners maken echter bezwaar tegen het feit dat het verschil tussen schuld en opzet in dit geval het verschil tussen aanranding en, wanneer sprake is van seksueel binnendringen van het lichaam, verkrachting overtreft. De maximumstraf voor schuldverkrachting zou volgens de indieners niet lager mogen liggen dan de maximumstraf voor opzetaanranding. Ook in de memorie van toelichting wordt erkend dat «dit wetsvoorstel slechts tot op zekere hoogte antwoord kan geven op de vraag of in een concreet geval sprake is van ofwel de opzetvariant (van aanranding of verkrachting) ofwel de zware schuldvariant.» Daarbij blijft het altijd aan de rechter om per geval een passende straf op te leggen.

Door de wijziging zou een beperkte afwijking plaatsvinden van de systematiek zoals nu voorgesteld in het wetsvoorstel. Daarin liggen allereerst de maximumstraffen voor

datum 4 juli 2023

blad 7

verkrachting de helft hoger dan voor aanranding. Bij zowel de schuldvarianten als de opzetvarianten wordt het verschil in maximumstraffen tussen aanranding en verkrachting met een jaar vergroot. Het verschil in afstand tussen de schuld- en opzet varianten worden hierbij juist iets verkleind. Voor aanranding gaat het verschil van vier jaar naar drie jaar en voor verkrachting gaat het verschil van vijf jaar naar vier jaar. Die beperkte vermindering in het verschil tussen de maximumstraffen voor de schuld- en opzet delicten achten de indieners gerechtvaardigd, gegeven de complexiteit van de afgrenzing van de schuld- en opzet varianten, zoals opgemerkt door de Afdeling advisering van de Raad van State. «Bewustzijn van de mogelijkheid (aanmerkelijke kans) van een ontbrekende wil bij de ander kan, afhankelijk van de omstandigheden, zowel duiden op (voorwaardelijk) opzet als op (bewuste) schuld. [...] Hoewel de toelichting een groot aantal voorbeelden noemt van signalen die wijzen op de aanwezigheid van wetenschap dan wel schuld, valt te verwachten dat zich in de praktijk situaties zullen voordoen waarin niet duidelijk is hoe een bepaalde non-responsieve of passieve opstelling moet worden geïnterpreteerd.» De Afdeling verwijst in dat licht ook naar het aanzienlijke verschil in strafmaximum. Een (beperkte) verkleining van dat verschil is volgens de indieners daarom gerechtvaardigd.

De verlaging van het strafmaximum voor opzetaanranding zal meebrengen dat opzetaanranding buiten de reikwijdte van het taakstrafverbod komt te vallen. Indieners achten dit niet problematisch, omdat het hiermee aan de rechter blijft om per geval een passende straf op te leggen.

Verworpen. Voor: GroenLinks, BIJ1, Volt, DENK, Fractie Den Haan, PvdA, PvdD, Lid Gündoğan, D66, BBB en Groep Van Haga.

Artikel I, onderdeel K

14 (Van Haga) over het verhogen van de strafmaat bij strafbaarstelling van verschillende kinderpornografische activiteiten

Nederland is Europees koploper als het gaat om de hosting van websites met (ernstige) beelden van seksueel kindermisbruik. Ons land vervult daarmee een online «hub-functie» voor kinderpornonetwerken, is een doorgeefluik voor het verspreiden van kinderpornografisch materiaal en faciliteert en stimuleert het gebruik en maken van kinderporno. Dat is een voedingsbodem voor zedenmisdrijven en exploitatie van kinderen en helpt kinder- en mensenhandel te faciliteren. De maximale strafmaat voor het verrichten van activiteiten met kinderpornografisch materiaal in de Wet seksuele misdrijven is gesteld op maximaal zes jaar gevangenisstraf. Dit is wat de indiener betreft te laag. Nederland moet niet langer een schakel zijn in het wereldwijde kinderpornonetwerk en zedencriminelen en kindermisbruikers mogen niet langer profiteren van ons hoogwaardige internetwerk en een coulante opstelling jegens plegers van zedenmisdrijven. De aanzuigende werking die daarvan uitgaat moet worden teruggedrongen. Dat kan alleen door een zero tolerance beleid en bijbehorende zware sancties voor seksueel misbruik van/met kinderen door het verrichten van activiteiten met kinderpornografisch materiaal en content.

Daarnaast moeten alle Nederlandse partijen en personen die op wat voor manier dan ook betrokken zijn bij het faciliteren, distribueren en hosten van kinderpornografische content via Nederlandse servers op dezelfde strenge manier bestraft worden. Met dit amendement wordt de strafmaat voor het verrichten van activiteiten met kinderpornografisch materiaal gesteld op minimaal een jaar gevangenisstraf en de maximale strafmaat, al naar gelang de aard van het delict en de mate van betrokkenheid, verhoogd met vier jaar, waardoor deze van maximaal zes naar maximaal tien jaar gevangenisstraf gaat. De indiener beoogt

datum 4 juli 2023

blad 8

hiermee een sterk afschrikkende werking te bewerkstelligen voor de hosting, verspreiding en alle andere activiteiten en verrichtingen met/van kinderpornografisch materiaal in Nederland en via Nederlandse servers en de aanzuigende werking van Nederland op criminelen die actief zijn binnen het wereldwijde kinderpornonetwerk terug te dringen.

Verworpen. Voor: BIJ1, DENK, Fractie Den Haan, SGP, BBB, PVV, FVD en Groep Van Haga.

Moties

28 (Bikker en Kuik) over bij alle partijen in de keten helder laten zijn dat de Wet seksuele misdrijven ook geldt in de prostitutie en de porno-industrie

Aangenomen. Voor: SP, GroenLinks, BIJ1, Volt, DENK, Fractie Den Haan, PvdA, PvdD, Lid Gündoğan, D66, Lid Omtzigt, ChristenUnie, VVD, SGP, CDA, BBB, JA21, FVD en Groep Van Haga.

29 (Bikker en Van der Werf) over vernieuwing van de zedewetgeving op de BES-eilanden in lijn met de Wet seksuele misdrijven

Aangenomen. Voor: SP, GroenLinks, BIJ1, Volt, DENK, Fractie Den Haan, PvdA, PvdD, Lid Gündoğan, D66, Lid Omtzigt, ChristenUnie, VVD, SGP, CDA, BBB, JA21 en Groep Van Haga.

30 (Bikker en Mutluer) over in kaart brengen welke maatregelen Europese landen nemen om te voorkomen dat jongeren toegang krijgen tot extreem pornografische content

Aangenomen. Voor: SP, GroenLinks, BIJ1, Volt, DENK, Fractie Den Haan, PvdA, PvdD, Lid Gündoğan, D66, Lid Omtzigt, ChristenUnie, VVD, SGP, CDA, BBB, JA21, FVD en Groep Van Haga.

31 (Kuik en Bikker) over erkennen dat klanten een van de kernoorzaken vormen van mensenhandel

Aangenomen. Voor: SP, BIJ1, DENK, Fractie Den Haan, Lid Omtzigt, ChristenUnie, VVD, SGP, CDA, BBB, JA21, PVV en Groep Van Haga.

32 (Kuik) over een ruime uitleg van de term "dat beroep" in artikel 254, tweede lid, Wetboek van Strafrecht

Aangenomen. Voor: SP, GroenLinks, BIJ1, Volt, DENK, Fractie Den Haan, PvdA, PvdD, Lid Gündoğan, D66, Lid Omtzigt, ChristenUnie, VVD, SGP, CDA, BBB, JA21, PVV en Groep Van Haga.

33 (Van der Werf) over een onderzoek naar de meerwaarde van een periodieke check-up van minderjarige slachtoffers van seksueel misbruik

Aangenomen. Voor: SP, GroenLinks, BIJ1, Volt, DENK, Fractie Den Haan, PvdA, PvdD, Lid Gündoğan, D66, Lid Omtzigt, ChristenUnie, VVD, SGP, CDA, BBB, JA21, FVD en Groep Van Haga.

34 (Helder c.s.) over het ruim voor de inwerkingtreding van de wet ter beschikking stellen van structurele gelden aan de politieorganisatie

datum 4 juli 2023

blad 9

Met algemene stemmen aangenomen.

35 (Van der Staaij) over onderzoek naar het opnemen van alle artikelen uit de zedenwetgeving in artikel 67 Wetboek van Strafvordering

Ingetrokken

36 (Mutluer c.s.) over het structureel inzetten van jongerenrechtbanken bij seksueel grensoverschrijdend gedrag op scholen

Verworpen. Voor: SP, GroenLinks, BIJ1, Volt, DENK, Fractie Den Haan, PvdA, PvdD, Lid Gündoğan, Lid Omtzigt, ChristenUnie, SGP, BBB, JA21 en Groep Van Haga.

37 → **d** (Michon-Derkzen en Eerdmans) over monitoren in hoeverre handhaving van seksuele intimidatie effectief is in de praktijk

Aangenomen. Voor: GroenLinks, Volt, DENK, Fractie Den Haan, PvdA, PvdD, Lid Gündoğan, D66, Lid Omtzigt, ChristenUnie, VVD, SGP, CDA, BBB, JA21, PVV, FVD en Groep Van Haga

38 (Eerdmans en Michon-Derkzen) over een pilot met lokagenten in burger om seksuele straatintimidatie tegen te gaan

Aangenomen. Voor: GroenLinks, Volt, DENK, Fractie Den Haan, PvdA, PvdD, Lid Omtzigt, ChristenUnie, VVD, SGP, CDA, BBB, JA21, PVV en Groep Van Haga.